

تحلیل مسأله عفت کلام در آموزه های قرآن کریم

آمنه مقدم^۱، محمدمهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ سطح دو (کارشناسی) حوزه علمیه خواهران، مدرسه امام خمینی، پژوهشگر
^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)
^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

عفت کلام یعنی بودن حالتی در نفس که باعث مبرا شدن ابزار بیان افکار از چیرگی شهوات است نگاه حاکم نگاه اخلاق کاربردی و حکمت عملی است. هدف تبیین عفت کلام قرآن و راه های نیل به آن است. اجتماع برای دوری از تحریف ارزش ها نیاز دارد به اینکه این موارد را لحاظ کند. عفت زمانی حاصل می شود که انسان از حیث کم و کیف مطیع فرمان های عقلانی باشد و یکی از آنها فرامین قرآن است. قرآن به عنوان کتاب انسان سازی آدابی دارد برای مودب کردن انسان. اگر قرآن به عفت کلام و سخن امر می کند خود نیز باید پای بند به این باشد. مصادیق آفات سخن (کذب، سب و استهزا) ذکر شده اند؛ به اصلاح تعبیر (رای از احکام دین، افشای اسرار، اف گفتن به پدر و مادر و... نکته سنجی) امر شده. اصلاح تعبیرها در قرآن به حدی است که تعبیری را برای تعبیر دیگر جایگزین قرار داده است تا فرهنگ و ارزش برتر جامعه شود. قرآن برنامه زندگی برای انسان می چیند انسان را به قول سدید، لین، میسور امر می کند تا گام به گام به جامعه انسانی نزدیک تر شوند.

واژه های کلیدی: عفت، کلام، ادب الهی، آداب گفتگو